

ביאורים לכמה מדברי המסורה – פרשת תצא

1. כב/כו – "נערה(ה)". (כתיב חסר ה')

עיין "מנחת שיי", מציין אל סנהדרין עג. שם למדו מפסוקנו להציל בנפשו את הרודף אחרי הזכור ולכן כתוב 'נערה' בלי ה' כאילו כתוב 'נערי'

2. כג/ה – כד/ט – כה/יז

הביטוי "בדרך בצאתכם ממצרים" מופיע בכל תנ"ך רק שלש פעמים הללו, וכולן סמוכות זו לזו. הלא הם: (1) "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'... על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים". (2) וכן "זכור את אשר עשה ה' למרים". (3) "זכור את אשר עשה לך עמלק".

ונראה כי מעיקרי היסוד של זכרון "יציאת ממצרים" היה כדי ללמדנו הכרת הטובה, שהיא בסיס חשוב ביותר לקיום כל המצוות. (וכן פירש מדרש "משנת רבי אליעזר" פי"ז דף קלח, במצוה ראשונה של עשרת הדברות: "כפיית הטובה הוקשה לכפירה בעיקר וכן הקב"ה אומר להן לישראל "אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", הזהרו שלא תכפו בטובה שכפוי טובה אינו יכול לקבל מלכות שמים" עכ"ל)

- וכן כאן עמון ומואב לא זכרו את הטובה שקבלו, שבזכות אברהם ניצולו לוט ובנותיו מן סדום ונולדו עמון ומואב, והרי ישראל הם צאצאי אברהם!. (עיין רמב"ן על כג/ה)
- וכן מרים לא נזרה ביסוד של "הכרת טובה", אשר משה רבנו היה אישיות ראשית להוציא את מרים וכל כלל ישראל ממצרים, ובכל זאת היא דברה לשון הרע עליו. לכן הפסוק מדגיש "בדרך בצאתכם ממצרים".
- וכן עמלק לא זכר הטובה שעשינו להם (עיין תנחומא, בשלח, כה). ומבארים מה היא הטובה שהם קבלו מישראל? שנצטוינו לא להתגרות בבני עשו (דברים ב/ה), ועמלק נכלל עמהם.

3. כג/טו – "כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנך (חסר י')... והיה מחנך (עם י') קדוש".

עיין ספר הרוקח. ונ"ל להוסיף כי עיקר השכינה רק בתוך המשכן (ולכן 'מחנך' הראשון הוא בלשון יחיד). אבל הציווי כאן לשמור גם על טהרת המחנות כולן, גם מחנה לוי וגם על מחנה ישראל, ולכן הפעם השניה היא בלשון רבים. [דבר זה מבוטא ע"י אות יו"ד כמו שמילת ידך – לשון יחיד, יד שלך. לעומת ידך – לשון רבים, ידים שלך]

4. כד/יג – "השב תשיב". (עם י')

הרוקח מציין שיש בענין פרשת תמיכה בעניים – 10 ענינים (כפי שפירט שם, בדף רטז)